

Τα δυο μεγάλα όπλα, η επιείκεια και η πραότητα

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο Χριστός είναι η προσωποποίηση της πραότητας και της επιείκειας. Όταν οι Ιουδαίοι ισχυρίζονταν με υπερηφάνεια ότι είχαν πατέρα τον Αβραάμ, τους κατηγόρησε με μεγάλη αυστηρότητα (γιατί τα έργα τους ήταν αντίθετα με το νόμο του Θεού και επομένως δεν έμοιαζαν καθόλου με τα έργα του Πατριάρχη Αβραάμ).

Όταν όμως τον αποκαλούσαν δαιμονισμένο, τους μιλάει με επιείκεια και υποχωρητικότητα, διδάσκοντας μας έτσι, να υπερασπιζόμαστε με θάρρος την αλήθεια και τα δικαιώματα του Θεού, αλλά να παραβλέπουμε τις αδικίες και τις ύβρεις που στρέφονται προσωπικά εναντίον μας.

” Είμαι πράος και ταπεινός στην καρδιά. Αν δεν ήμουνα πράος Υιός του Βασιλέως Θεού, δεν θα διάλεγα για μητέρα μου ταπεινή γυναίκα.

Αν δεν ήμουν πράος, δεν θα ερχόμουνα να μείνω μαζί σας, Εγώ που δημιούργησα την άορατη και την ορατή πλάση.

Αν δεν ήμουν πράος δεν θα ανεχόμουν να σπαργανωθώ, Εγώ που είμαι ο Δημιουργός του χρόνου.

Αν δεν ήμουν ταπεινός, δεν θα δεχόμουν να γεννηθώ σε φτωχή φάτνη, Εγώ που κατέχω τα πλούτη όλου του κόσμου.

Αν δεν ήμουν πράος, δεν θα συζούσα με τα άλογα ζώα, Εγώ που δεν μπορούν να με ιδούν ούτε τα Χερουβίμ.

Αν δεν ήμουν πράος δεν θα με έφτυναν τα χείλη των ασεβών, Εμένα που έφτυνα τα μάτια των τυφλών και ανέβλεπαν.

Αν δεν ήμουν πράος, δεν θα ανεχόμουν τα ραπίσματα των δούλων, Εγώ που χάρισα στους δούλους την ελευθερία.

Αν δεν ήμουν πράος, δεν θα άφηνα να με χτυπούν με μαστίγια στην πλάτη μου, για να ελευθερώσω τους αιχμαλώτους.

Αλλά γιατί δεν λέω το σπουδαιότερο; Αν δεν ήμουν πράος, Εγώ που δεν χρωστούσα τίποτε, δεν θα πλήρωνα αντί για τους αμαρτωλούς το χρέος τους, που ήταν τόσο μεγάλο, ώστε να απαιτούσε θάνατο. ”

Ας μη μας κυριέψει ποτέ ο θυμός. Γιατί ποιός απο εμάς όταν σκεφτεί το μυστικό Δείπνο και τον προδότη Ιούδα να κάθεται δίπλα στο Σωτήρα όλου του κόσμου, και Αυτόν που επρόκειτο να προδοθεί, να διαλέγεται μαζί του με τόση επιείκεια, δεν θα αποβάλει κάθε δηλητήριο θυμού και οργής;

Πρόσεξε λοιπόν με πόση πραότητα συμπεριφέρεται ο Χριστός απέναντι στον Ιούδα. Ο μεν Υιός του ανθρώπου φεύγει απ’αυτή την ζωή όπως ακριβώς είναι γραμμένο στην Αγία Γραφή γι’Αυτόν, αλλοίμονο όμως στον άνθρωπο εκείνο από τον οποίο παραδίδεται ο Υιός του ανθρώπου. Θα ήταν προτιμότερο γι’αυτόν να μην είχε γεννηθεί ο άνθρωπος εκείνος.

Γνωρίζει ο διάβολος τα όπλα του Χριστού, με τα οποία και νικήθηκε. Και ποιιά είναι αυτά; Η επιείκεια και η πραότητα.

Ο Θεός έχει την εξουσία να κάνει όλα όσα θέλει. Αλλά όμως σαν να επρόκειτο να λογοδοτήσει, απολογείται, διδάσκοντας κι εμάς να είμαστε ήμεροι και φιλόανθρωποι.

Γιατί, αν ο Κύριος δίνει εξηγήσεις στους δούλους Του, και μάλιστα σε δούλους που Τον έχουν τόσο αδικήσει, πολύ περισσότερο πρέπει να δίνουμε εξηγήσεις εμείς, ο ένας στον άλλο, ακόμα κι αν έχουμε πολύ αδικηθεί.

Παιδαγωγική Ανθρωπολογία

Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Πηγές: inpantanassis.blogspot.gr – diakoniaagapis.blogspot.gr